

TÜRKMENELİ

G

E

N

Ç

L

i

K

OCAK - ŞUBAT

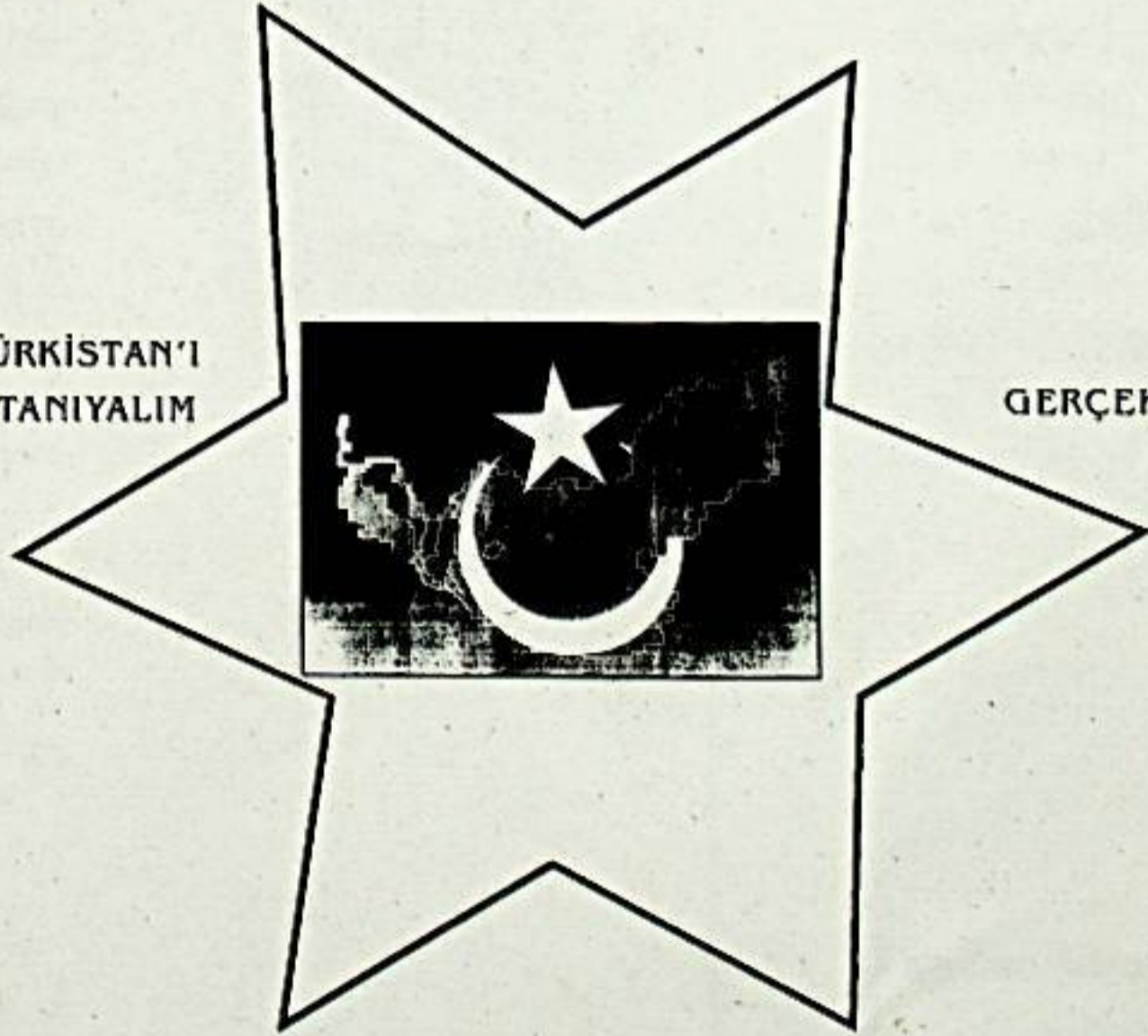
1995

2. TÜRK DÜNYASI
GENÇLİK KURULTAYI

MİLLİYETÇİ ATATÜRK

DOĞU TÜRKİSTAN'I
KISACA TANIYALIM

GERÇEK HİKAYE

BİZİM TÜRKÜMÜZ

KERKÜK

SUNUŞ

**Saygıdeğer
okuyucularımız :**

Türkmeneli Gençliğin bu sayısıyla yayın hayatına başlamış bulunuyoruz.

Türk Gençliği için yeni ufuk açacağına inanıyoruz, çünkü sadece Türkmeneli insanı değil, bütün Türk Dünyasında yaşayan gençlere hitap eden bir dergi. Töre, İnanç ve Birliği hedef alan bütün gençlerden yazı, şiir, makale ve hikayeler bekleriz.

Yazışmak isteyen okuyucularımıza adresimiz, telefon ve faks numaralarımız aşağıda belirtilmiştir.

Not : Telefon görüşmeleri Cumartesi günleri Saat 15.00 ile 18.00 arasında görüşülebilir.

Dergi Sahibi

Irak Türkleri
Kültür ve Yardımlaşma
Derneği adına
Ankara Şb. Başkanı
Dr. Turhan KETENE

Genel Yayın Yönetmeni

Güçlü DEMİRCİ

Yazı İşleri Müdürü

Turgut AVCI
Yazı Kurulu
Murat ZİYA
Kürşat KORKMAZ
Afşin KETENE
Özgür YAĞLAKAR
Sait HAYRİ
Yağmur ASLAN

Yazışma Adresi

Menekşe 1. Sok. No : 6/6
Ümit Apt. Kızılay / ANKARA
Tel : 419 47 34
Fax : 419 47 35

HİKAYE

GERÇEK HİKAYE

Intımak GÜL

Güneş doğmamıştı. Şehirdeki tatlı, farklı rüyalar kucağında-ken Murat Bey'in ailesi çoktan uyanıp kahvaltılarını yapıyorlardı. Sofra başında Murat Bey bugün şehir dışına çıkacaklarını, bunun için erkenden kalktıklarını söyledi.

Gidecekleri yer bayağı uzaktaydı.

Yolda giden beyaz araba gibi etraf da yavaş yavaş ağarmaya başlamıştı. Şehir dışına çıkınca hayatın ne kadar güzel olduğunu hissetmeye başlayan bu ailenin sevinci sınırsızdı. Fakat Murat Bey torunlarının çok sevindiklerini gö-

rünce aniden içi sızlayıverdi. Evet, bu çocuklar onun geleceği idi. Bunların göremedikleri, hissedemedikleri, tanıyamadıkları, keşfedemedikleri çoktu. Bu gelecekte, tarih çok şeyi saklıyordu. Sevinç kucağındaki bu çocukların birkaç yıl sonra ne durumlara düşecekleri belli olmuyordu. Onlar için ne zaman, ne aile belliydi.

Göl kenarına gelip durunca arabadan inen aile, ağacın gölgesinden yer seçerek güzelce yerleşmeye başladı. Bu sırada Murat Bey bundan yıllar önceki hayatını hatırlamaya başlamıştı.

Köydeki hayat yemyeşil tabiat ve iyi insanlarla doluydu. Köylüler maddi ve manevi yönlerden zengindi. Köy büyükleri düğünlerde akşam yemeklerinde kendi geçmişlerini, ata babalarının ömrünü anlatırlardı. Kazaklar'ın nasıl bir halk olduklarından, ne gibi adet, gelenek, göreneklerde yaşadıklarından güzel bir şekilde bahsederlerdi. Böylece geçlere kendi kültürlerini, tarihlerini, maddi ve manevi sayılan bütün şeyleri öğreterek onları eğitiyorlardı.

Murat Bey'in büyüklerden duyduğuna göre geniş bir toprak parçasında yaşayan Kazaklar her ba-

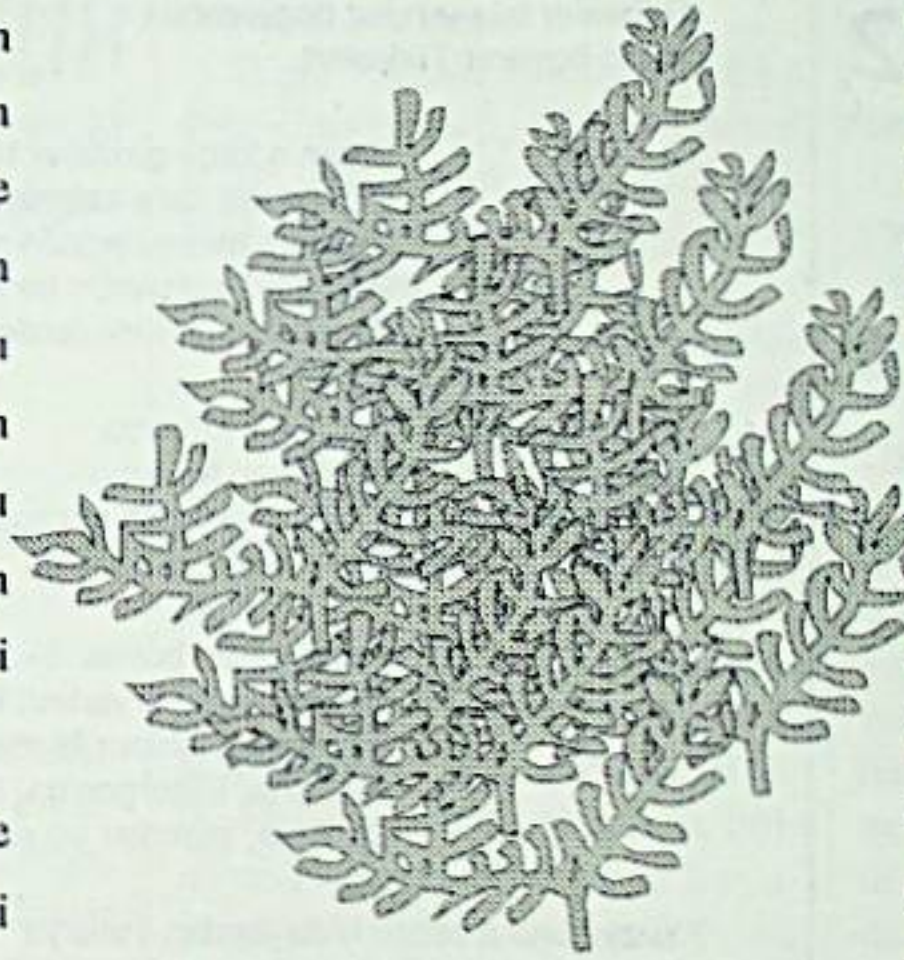
kımdan çok zengindi. Üstelik yer altı, yer üstü zenginlikleri fazlasıyla yeterliydi. Kazak halkı dilini, dinini, tarihini, medeniyetini, sanatını saygıyla, sevgiyle bugüne kadar yaşatabilmişti. Murat Bey tarihçi olduğu için 1930-1940 yılları arasında, Kazak halkının yaşadığı acı hayatın tadını yazarak, yaşayarak iyice tatmıştı. Kendi kanunları içerisinde Kazaklar'ın hayatı gerçek, adalet, doğru söz, herşeye olan saygıyla devam ediyordu. Fakat böyle bir zenginliğe sahip olamayan KGB elemanları Kazakistan toprağında kendi kurallarını yaşatarak milleti ezmek, parçalamak istediler. Onlar, göçebe hayata son vererek Kazak halkını kendi yaptıkları yeni şartlar içerisinde yaşamaya zorladılar. Buna karşı çıkan birçok insan cezalandırıldı. Hiçbir suçu olmadan öldürülenlerin sayısı sınırsızdı. Temiz, saf düşünceli olduğu, geleceğini düşündüğü için bunlar suçlu idi; ama ana dilimiz Kazakça'da onlar bizim parlak geleceğimizdi. Evet Murat Bey şimdiki hayatından memnundu. Büyük ailesinden başlayarak herşeyi vardı. Ata babaları yaşadığı topraklarda duruyordu. Göl kenarından uzakta olan dağların tepesinde kar vardı.

Eteğindeki gelincikler, otlar ise döşenmiş kilim gibiydi. Bunların hepsi Murat Bey için yeterli miydi? Hayır, onun için daha da önemli şeyler lâzımdı. Murat Bey torunlarına tarihteki bütün acı gerçekleri anlatmalı ve herşeyden önce vatanını düşmanlarından koruyabilme ve dostlarına tanıtabilme seviyesine kadar eğitmeliydi.

Şehir içinde yaşamaktan canları sıkılan torunlarının kuzular gibi birbirleriyle oynamaları ana tabiattan büyük bir lezzet aldıklarını belirtiyordu. Çocuklarının geleceğinin büyük olması gerekiyordu. Murat Bey'in yakalayamadığı fırsat şimdi onların elindeydi.

Hoca Ahmet Yesevi'ye saygı gösteren, onu kendi öğretmeni olarak görenlerin sayısı, gökyüzündeki yıldızların sayısına eşittir. Yesevi'ye duydukları bu saygı sonucu Türk Dünyası'nın kalbi Türkistan'a gelmek isteyenlerin yolculuğu, ne yazık ki sınır duvarlarında bitiyordu. Murat Bey'e göre bu yolculuğun derdi hafiftir. Çünkü Türkistan'da yaşayan bizler, kendi toprağımızın geçmişini bilmiyorduk. Daha do-

ğrusu bilmek yasaktı. Türk dünyası'nın bir parçası değil, Sovyet'in bir parçasıydık. Bununla gurur duyuyorduk. Bütün zenginliklerimizin yüzde doksanını Rusya'ya gönderiyorduk. Bu olay 1986 senesinin aralık ayına kadar devam etmişti. Artık ağabeylik yapan Rusya'nın değeri kaybediliyordu. Almatı'daki üniversite öğrencileri-

nin, gençlerin çoğu kazak halkının kimliğini korudakları, demokratik sistemde yaşadığını bilerek kendi haklarını kullandıkları ve Kazakistan'ın cumhurbaşkanının mutlaka Kazak olmasını istedikleri için karakola, hapishaneye götürülmüştü. Dövülen, yaralanan, öldürülen gençler, fazlasıyla çoktu ve bunların içinde kızlar da vardı.

Dünyada savaşız kazanılan bağımsızlık, egemenlikle tarihte çok az karşılaşılabildiği düşüncesiyle Murat Bey, Kazakistan'ın bağımsızlığının, kalbi "Türk'üm" diyenlerin ölümüyle kazanılabildiğini anlıyordu. Egemen Kazakistan toprağında yaşayan torunlarından dedesi çok şey bekliyordu. Murat Bey güzel dağları, tepeleri, gölleri, denizleri, ovaları, ormanları olan bu vatana gerçek, öz kardeşlerinin gelmesini çoktan beri hayal ediyordu. İşte bu, torunlarının yapabileceği önemli işti.

Türkistan'a, şehirlerine dönerken Murat Bey Hoca Ahmet Yesevi Türk- Kazak Üniversitesi'nin önünde duran bir grup öğrenciyi farkettiler. Bu grubun içinde, kütüphanesinde bulunan Osmanlı Tarihi kitabındaki adamların tipine benzeyen birkaç genç de vardı. Bunlar yabancı değildi. Memleketine geri dönen kardeşi, oğlu, torunlarıydı. Gözleri yaşaran Murat Bey Kazakistan ve Türk Dünyası'nın geleceğinin büyük ve sonsuz olacağına inanarak evine yaklaşıyordu.

İKTİBAS

BİZİM TÜRKÜMÜZ

Yavuz Büyent Bakiler

Bizim türkümüzde gurbet var artık,
Hasret var, yürek var, toprak var balam
Gönlümüzü sımsıcak alan topraklar
Tıyan-Şan, Kadir-Gan dağları'na dek uzar
Kim demiş vatanımız Edirne'den Kars'a kadar.

Kerkük'te kurşunlar ansızın bizi vurur
Sürüklenir sokaklarda başsız cesetlerimiz
Zulüm bir hançer gibi içimize oturur
Bir mağara devrinden arta kalan insanlar
Kerkek'te kan kusturur.

Uzar gider bir sessizlik içinde
Bir uçtan bir uca Türkistan toprakları
Beyaz altın dediğimiz pamuk tarlalarına
Çöreklenir yedi başlı bir kızıl yılan
Baş kaldırsa esarete yeni bir Osman Batur Han
Bebekler bile vurulur beşiklerinde
Kana boyanır Türkistan.

Basmış kanlı çizmeler toprağına bir defa
Çiğnenmiş kara kalpaklar, temiz duvaklar
Susmuş minarelerinde mübarek ezan
Prangaya vurulmuş bir mahkum gibi çaresiz.
Boynu bükük türkülerde güzelim Azerbaycan.

Bir kanlı ağıt söylenir şimdi Kırım'da
Biz duyarız Kırım'ın öldüren feryadını
Bir büyük destanla birlikte yeniden yazacağız
Kırım topraklarına Kırım Türkünün adını

Balkanlarda büyük, öksüz kubbeler
Minareler, şadırvanlar, kervansaraylar
Bizi söyler, anlatır Mimar Sinan'dan beri
Üsküp'te, Estergon'da, bir atar damar gibi
Davullar, zurnalar ve serhat türküleri...

Yüzyıllardan beridir Altaylardan Tuna'ya
Bizim türkülerimizdir söylenen
Konuşulan dil, bizim dilimizdir
Renk renk, nakış nakış uzayan toprak değildir
Kilimlerimizdir ...

Yine bir dağ gibi, bir dev gibi doğrulacağız
Yeni bir ruh doğacak toprağıımızdan
Tanıyacak bizi dünya yeniden heyecanla
Burma bıyığıımızdan, kalpağıımızdan.

Bizim türkümüzde gurbet var artık.
Hasret var, yürek var, toprak var balam
Gönlümüzü sımsıcak alan topraklar
Tıyan-Şan, Kadir Gan, Dağları'na dek uzar
Kim demiş vatanımız Edirne'den - Kars'a kadar

Not : Bu şiir Duvak kitabından alınmıştır.

COĞRAFYA

DOĞU TÜRKİSTAN'I KISACA TANIMALIM

Özgür YAĞLAKAR

Doğu Türkistan Çin'in Kuzey Batı tarafında yer almaktadır, yani, büyük Türkistan'ın Doğu tarafındadır. Yer ölçümü 1 milyon 860 bin Km²'dir. Doğu Türkistan'ın Kuzey Doğu'su Moğolistan halk cumhuriyeti ile, Batı kısmı ile Kuzey Batı kısmı Kazakistan, Kırgızistan ile, Güney Batı kısmı Afganistan, Pakistan ve Hindistan doğu tarafından ise Çin ile sınırdır. Doğu Türkistan'da Türkler'in nüfusu 25 milyondur.

Doğu Türkistan'da Uygurlar çoğunlukta olup Çin'li, Kazak, Dungen (Müslüman Çin'li), Moğol, Kırgız, Şive, Tacik, Özbek, Mançur, Dağur, Tatar ve Rus gibi toplam 13 millet ve boy yaşamaktadır. Toplam nüfusu 30 milyondur. Urunçi Doğu Türkistan'ın baş şehridir.

Doğu Türkistan sınırları içinde Güneyinde Künlün dağı, kuzeyinde Altay dağı vardır, Tanrı dağı ise Doğu Türkistan'ı Kuzey

ve Güney diye ikiye ayırmaktadır. Tanrı Dağı'nın iki tarafında Tarım ve Cungarya ovası yer almaktadır. Doğu Türkistan'da, Ili, Ulungur, Irtiş ve Manas gibi büyük nehirler vardır. Doğu Türkistan'da Buğday, Mısır, Pirinç, Yulaf, Pamuk, Zıgır, Üzüm, Kavun, Karpuz, Nar, Şeftali gibi çeşitli Tarım Ürünü yetişir. Doğu Türkistan'ın toprakları hayvancılığa da çok elverişlidir.

Doğu Türkistan'ın yer altı kaynakları çok zengindir, Petrol, Doğalgaz, Demir, Kömür, Altın, Gümüş, Yeşim taşı gibi madeni kaynakları boldur.

Doğu Türkistan'da Doğu Türkistan Üniversitesi, Eğitim Üniversitesi, Doğu Türkistan Tıp Fakültesi, Sanat Üniversitesi gibi 12 tane Üniversite vardır.

Doğu Türkistan'da Urumçi'den başka Kaşgar, Hotan, Golca, Aksu, Turfan, Kara may gibi tarihten günümüze kadar varlığını sürdüren büyük şehirler bulunmaktadır.

Hunlar'dan evvel Doğu Türkistan'da Tuhar Soğut Türkleri gibi etnik gruplar yaşamaktadır. Hunlar tarihi meydana çıkınca bu bölgeye Türkler yerleşmeye başlamıştır. Göktürk döneminde bu bölge Göktürk'lerin merkezi olmuştur. Uygurlar Moğolistan'daki devletini kaybedince yoğun halde bu bölgeye yerleşmişlerdir. X. yüzyılda bu bölge tamamen uygurlaşmış ve Türk Kültürünün merkezi olmuştur.

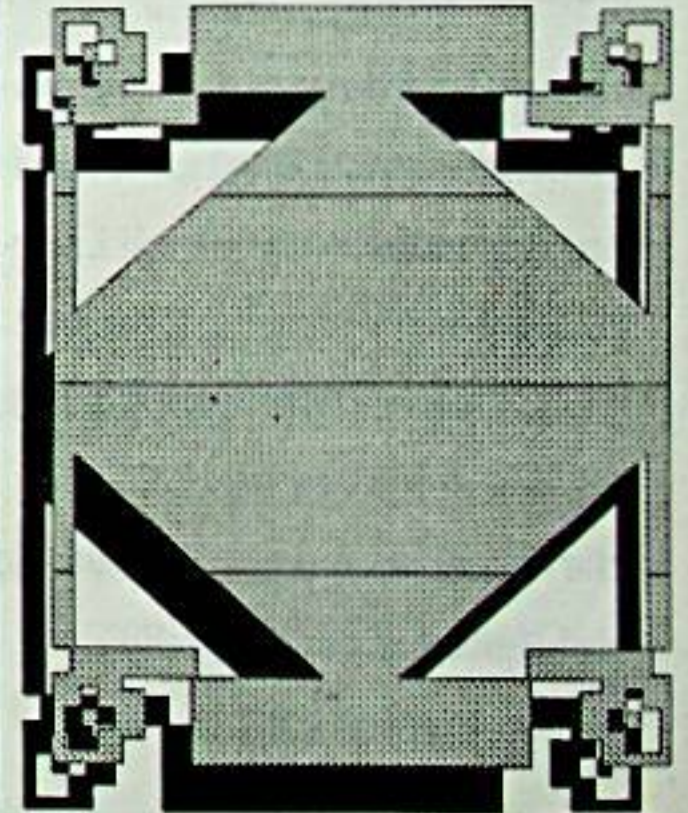
İslamiyetten sonra Arap ve Fars kültürünün etkisinde bu bölgedeki Kültürün zirvesine çıkmıştır. Kaşkarlı Mahmut, Yusuf Has Hacıb gibi ünlü insanlarımız mevcut olmuşlardır.

Çağatay döneminde bu bölgenin edebiyatı çok gelişmiş ve Türk edebiyatının parlak dönemi olmuştur. Eski Uygur Arapça ve

Farsça dil ve edebiyatından oluşan Çağatay Kültürü tüm Türkistan'a yayılmıştır.

XVIII. yüzyılın ikinci yarısında Doğu Türkistan'ın Kuzey bölgesi Maçur İmparatorluğu tarafından işgal edilmiştir ve Sincan (Yeni Bölge) adıyla adlanmıştır. Daha sonra güney bölgesini de hakiyetleri altına almışlardır. Yalnız Doğu Türkistan halklarının milli hareketlerinin çabasıyla bağımsızlığına kavuşmuşlardır.

1933 yılında İslam aydınları ve milli hareket cephesi tarafından ilk defa Doğu Türkistan'da İslam Cumhuriyeti'ni kurmuşlardır. Bir yıl sonra Çin ve Çinli Müslümanlar tarafından yok edilmişlerdir. 1944 yılında ikinci kez Doğu Türkistan Cumhuriyeti kurulmuş, 1949 yılına gelince komünist Stalin ve Mao'nun arasındaki anlaşmayla Doğu Türkistan Cumhuriyeti'nin liderleri uçak suikastı ile öldürmüşlerdir ve Doğu Türkistan Çin tarafından işgal edilmiştir. Tam 45 yıldan (26 Eylül 1949) bu yana Doğu Türkistan halkları esaret altında yaşamaktadır. Birçok bağımsızlık hareketlerine rağmen bu memleket hala soykırım, asimilasyon ve atomun radyasyonunun altında yaşamaktadırlar.

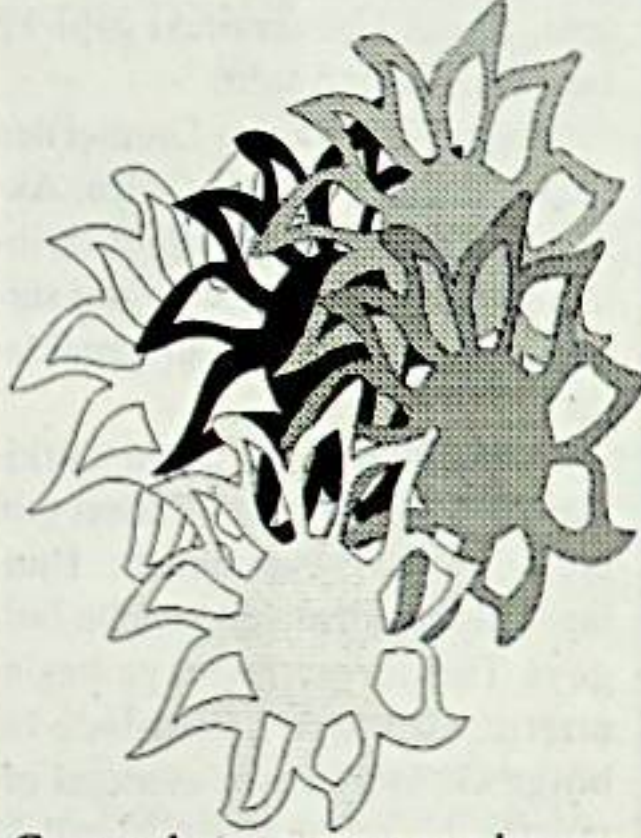
HABER

2.TÜRK DÜNYASI GENÇLİK KURULTAYI

2. Türk Dünyası Gençlik Kurultayı 24 ülke ve topluluğun katılımı ile Kırım'ın Bahçesaray şehrinde 20-30 Ağustos 1994 tarihleri arasında yapıldı. Kurultayı düzenleme komisyonu Türk Ocakları Genel Merkezi, Dünya Türk Gençleri Birliği Kırım Tatar Milli Hareketi Teşkilatı ve Tika'dan oluşmaktaydı.

Kurultay'da yapılan tüm çalışmaların sonucunda Türk dünyasını ilgilendiren çok önemli kararlar alındı. Yapılan bu görüşmelerde Dünya Türklüğünün Irak Türkmenlerinden haberdar oldukları ancak sorunları hakkında hiç bir bilgileri olmadığı görüldü.

Katılan toplulukların temsilcileri arasında çok güzel bir kaynaşma olanağı sağlayan bu Kurultayın sonunda Türk dünyasını birleştirici ve birbirlerinin sorunları ile yakından ilgilenmelerini sağlayacak kararlardı. Özellikle Kırım tatarlarının bugünkü durumları ile ilgili kültürel ve sosyal haklarını savunma yönünde güzel gelişmeler sağlandı. Şu anda Bahçesarayda eski Zındıksırlı medresesinde mezarı bulunan İsmail

Gaspıralanın mezarının koruma altına alınıp bugünkü elverişsiz durumdan kurtarılması için belediye'yle temas'a geçildi. Diğer Türk topluluklarında haklarını savunmaya yönelik görüşmeler yapıldı. Bosna-Hersek, Karabağ, Sibirya'da yaşayan telavutlar, Başkurtistan, Şur Türklerinin so-

runları görüşüldü ve ilgil mercilerle temasa geçildi.

Yaptığımız tüm görüşmelerde Irak Türkmenlerinin sorunları ve şu andaki durumları hakkında geniş bir bilgi vermeyi amaç edindik ve bunun neticesinde Kurultayda Irak Türkleri hakkında şu kararların alınması sağlandı:

1- Irak Türklerinin tüm haklarının anayasal güvence altına alınması.

2-Türkmen siyasi mahkumlarının tüm haklarının savunulması için BM'ye telgraf çekilmesi ve bu yönde geniş faaliyetlerde bulunma.

3-Birleşmiş Milletlerin uyguladığı ambargo kararının kaldırılması için BM'ye telgraf çekilmesi yönünde karar alındı.

Kurultayı düzenleyen teşkilat olan Dünya Türk Gençleri Birliği Genel Başkanlığının aldığı bir kararla Birliğe yeni üyelerin alınması yönünde karar alındı. Birliğe Irak Türkleri (Türkmenli), Doğu Türkistan, Bulgaristan Türkleri ve Makedonya Türkleri üye oldular. Alınan Karar doğrultusunda gelecek yıl Kurultay'ın Türkmenistan'ın mevr şehrinde yapılmasına karar verildi.

AYNA

MİLLİYETÇİ ATATÜRK

Mustafa Alperen K.

Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir. İleri! demişti ulaşılması gereken ilk hedefi gösterirken. Ulaşmadı mı? O söyledi ama bir başka hedefi de herşeyiyle bağımsız bir Türk devleti kurmaktı. Kurmadı mı? Ne koydu devletin adını? Türkiye Cumhuriyeti! Gök-türkler'den sonra ilk defa "Türk" adı bir devlete verildi. Bu gözardı edilebilir mi?

"Yurtta sulh, cihanda sulh" diyerek barışın yanınıda olduğunu gösterdi; ama "Mevcudiyet-i milliyemize düşman olanlara dost olmayalım" diyerek de milletimizin tedbirli olması gerektiğini belirtti. Ne yazık ki bazı "Gafiller", yük-

selebilmek için Atatürk'ü, basamak olarak kullanmak istedi. Bu zavallıların kapasitesi ya Atatürk'ü anlamaya yetmedi, ya da bunlar Ata'nın görüşlerini, fikirlerini işlerine geldiği gibi kullanıp siyasete de alet ettiler; Ata'yı öyle bir tabulaştırdılar ki insanlar onlara karşı gelmeye, onların yanlışlarını düzeltmeye korktular.

Sözüm bu alçaklara işte. Onlar ki Ata'nın ölümünden sonra hep milliyetçiliğe karşı çıktılar. Her fırsatta milliyetçiliği karaladılar. Onun insanlığa, devlete zarar vereceğini iddia ettiler. "Ne mutlu Türk'üm diyene" sözünü işlerine geldiği gibi kullanıp Ata'nın savunduğu milliyetçilik anlayışını şekilsiz bir yapıya kavuşturmaya çalıştılar; ama bu gafiller nasıl olduysa Gençliğe Hitabe'de bu sözün birkaç satır üstünde yer alan "Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur" sözünü göremediler. Bu insanlar daha da ileri giderek bizleri "kafatascılık"la, Turancılık'la suçladılar. Kafatascılığa her zaman karşı olduk. Zaten bu görüş İslamiyet'in de sınırları dışında kalmıyor muydu? Bu alçaklar hızlarını alamadı; hıyanete düşerek bolşevik devri miyle hayata geçen fikirleri Tür-

kiye'ye getirmeye çalıştı. Bakın Mustafa Kemal bu konuda ne diyor: "Türkiye'de bolşeviklik olmayacaktır. Çünkü Türk hükümetinin ilk gayesi, halka hürriyet ve saadet vermektir" Öyleyse bu alçaklar neyin peşindeydi?

Gazi'nin bir başka hedefi de Hatay'dı ömrü vefa etmedi bu hedefe ulaşıldığını göremedi. Kerkük ve Musul'a da aynı önemi vermişti: Çünkü bu topraklar, atalarımızın kanıyla sulanmış, öz be öz Türk olan topraklardı. İnanın ömrü yetse Kerkük ve Musul'u da alırdı. Bunu her fırsatta kendisi de belirtiyordu: "Musul-Kerkük vilayeti, Türkiye devletinin hudud-i millisi dahilindedir. Buralarını anavatandan koparıp şuna buna hediye etmek hakkı kimseye ait olamaz." (30 Ocak 1922)

Bizi Turancılık'la suçlayan Gafiller. Bakın Ulu önder ne diyor: "Bu dünyayı beşeriyette asgari yüz milyonu mütecaviz nüfustan mürekkep bir Türk millet-i azimesi vardır ve bu milletin saha-i arz-daki vüsati nisbetinde saha-i tarihte de bir denilgi vardır" (1922)³

Yetmedi mi? İyi okuyun o zaman: "Bugün Sovyetler Birliği dostumuzdur, komşumuzdur, müttefikimizdir. Bu dostluğa ihtiyacı-

muz vardır. Fakat yarın ne olacağını kimse bugünden kestiremez. Tıpkı Osmanlı gibi, Avusturya-Macaristan gibi parçalanabilir, ufalanabilir, bugün elinde sımsıkı tuttuğu milletler avuçlarından kaçabilirler. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir. İşte o zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir... Bizim, bu dostumuzun idaresinde dili bir, inancı bir, özü bir kardeşlerimiz vardır. Onlara sahip çıkmaya hazır olmalıyız. Hazır olmak yalnız o günü susup beklemek değildir. Hazırlanmak lazımdır. Milletler buna nasıl hazırlanır? Manevi köprülerini sağlam tutarak. Dil bir köprüdür.. İnanç bir köprüdür... Tarih bir köprüdür...

Köklerimize inmeli ve olayların böldüğü tarihimizin içinde bütünleşmeliyiz. Onların bize yaklaşmasını bekleyemeyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerekli..."

İşte gerçek ortada; o zamanlar birçok Türk Türklüğünün farkındaydı ... ve o gafiller, Atatürk'ü kendilerine alet ederek alçaklığın en büyüğünü yapanlar hiç olmazsa susup bekleseydiler...

5000 senelik Türk devlet geleneği içinde Türk'ün bazı sözlerini

de yazıp yorumu siz sayın okuyucularımıza bırakıyorum.

"Bilelim ki, milli benliği bulamayan milletler, başka milletlerin avıdır" (1923) 5

"Türk'e müspet ve iyi bir şey veriniz, bunu reddetmesi ihtimali yoktur" (1924) 6

"Büyük şeyleri yalnız büyük milletler yapar" (1928) 3

"Siyasi varlığımızın haricinde, başka ellerde, başka siyasi zümrelerle, isteyerek veya istemeyerek teşriki mukadderat etmiş, bizimle din, ırk, menşe birliğine malik ve hatta yakın uzak tarih ve ahlak yakınlığı görülen Türk cemaatleri vardır. Tarihin bir hadisesinin neticesi olan bu hal; Türk milleti için elim bir hatıradır. Fakat Türk milletinin tarihen ve ilmen teşekkülündeki asaleti, tesanüdü asla halledar edemez" (1930) 8

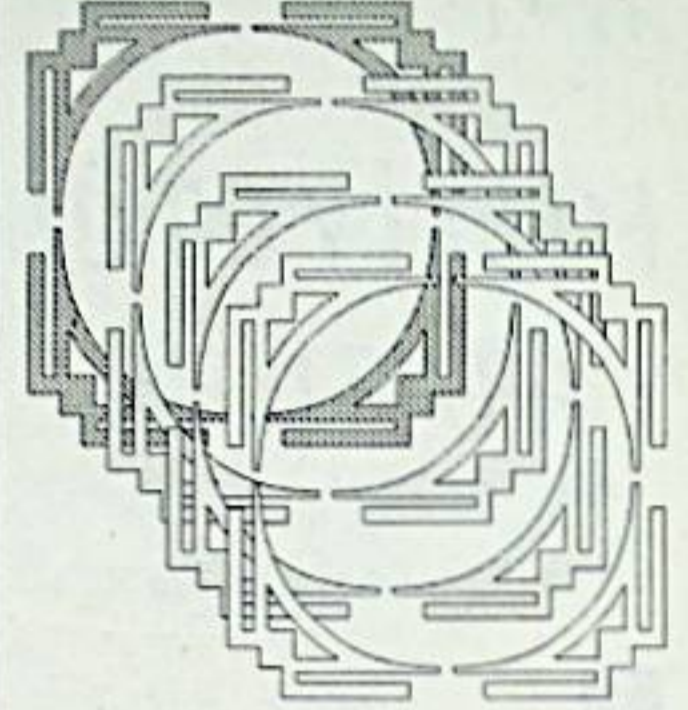
"Biz Türkler bütün tarihimiz boyunca hürriyet ve istiklale temsil olmuş bir milletiz" (1922) 9

"Hürriyet Türk'ün hayatıdır" (1992)20

"Türk çocuğu, ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır" (1930) 11

"Bu mukayese (*) burada biter. İskender dünyayı Nerde?

fethetti, ben etmedim. O, dünyayı fethederken kendi vatanını unutan, ben vatanım asla unutmayacağım" (1928) 12

- 1 - Atatürk'ün Özdeyişleri. Türk Tarih Kurumu s.12
- 2 - Atatürk'ten Düşünceler. Ord. Prof. Dr. Enver Ziya Karal (1969) S. 126
- 3 - Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri. Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü. Cilt IV. S. 575
- 4 - Atatürk'ün cumhuriyetinin 10. yılında yaptığı tarihi konuşmadan alınmıştır.
- 5 - Atatürk'ün Özdeyişleri. Türk Tarih Kurumu. s. 15
- 6 - Atatürk'ün özdeyişleri. Türk Tarih Kurumu. s. 15
- 7 - Medeni Bilgiler. Prof. Dr. Afet İnan. s. 18
- 8 - Medeni Bilgiler. Prof. Dr. Afet İnan. s. 23
- 9 - Atatürk Diyor ki. Mustafa Baydar. Varlık s. 21
- 10 - Medeni Bilgiler. Prof. Dr. Afet İnan s. 54
- 11 - Atatürk Diyor ki. Mustafa Baydar. Varlık s. 34
- 12 - Traditions et Souvenirs. Ch. de Ehambrun. s. 12

ŞİİR

KERKÜK

Reşit KERKÜKLÜ

*Dedem'in yurdu KERKÜK
Yad kulun yurdu KERKEK
Her an düşmana karşı
Öz be öz durdu KERKÜK*

*KERKÜK'ün suyu coşar
Gönlünde sevgi taşar
Özgür hayat uğrunda
Ya ölür ya hür yaşar*

*KERKÜK'ün dört bir yanı
Merd, yiğit tez uyanır
Özgür hayat yolunda
Hazırdır döksün kanı*

*KERKÜK'ün kapısı var
Çok güçlü yapısı var
Her gelen sata bilmez
Elinde tapusu var.*